

N:o 127.

Af herr A. Nilsson i Rinkaby, om ändringar i kronoarrendatorernas arrendevilkor.

Under det svåra betryck, hvarunder den svenska modernäringen suckar, äro arrendatorerne af statens domäner de, som kanske äro mest att beklaga.

Detta undgick icke heller sistlidne Riksdag, som beslutade, att de arrendatorer, som ansågo sig vara för hårdt betungade, skulle hafva rätt att uppsäga arrendet till afträde den 14 mars 1889, men dermed äro de förlustige icke allenast optionsrätt utan äfven andra förmåner, som komma dem till del, hvilka hafva ett billigt arrende. Uppsägningen af arrendet medför ingen rätt för arrendatorn att återfå arrendet på annat vis än genom högsta bud å auktion; derom är ju icke så mycket att orda, men så kommer det förseglade anbudet och för några kronors öfverbud störtar arrendatorn från det hem, der han med stora uppoffringar nedslagit sina bopålar.

Det förseglade anbudet kan man med skäl anse för ett lockbete för att dermed uppbringa arrendet till oskäligt högt pris, hvilket bjudaren framdeles kan dyrt få ångra.

Om nu detta försåtliga anbud afskaffades, kan staten ingenting förlora, alldenstund domänstyrelsen har rätt att pröfva antagligheten af högsta budet.

Det är naturligtvis inga andra arrendatorer, som afsäga sig arrendet än just sådane, som äro allt för högt betungade.

En sådan arrendator har kunnat nedlagt stora kostnader å bostället, icke endast å byggnaderna utan äfven för jordens drainering, gödsling och förbättrande och under flera år med tålmod dragits med

förlust på arrendet i hopp om kommande bättre konjunkturer. Om nu, sedan han uppsagt arrendet, ett försegladt anbud uttränger honom, så måste han, som vid sitt tillträde förskaffat sin bosättning under dyra tider, nu hastigt realisera densamma till rampris och derigenom blifva alldeles ruinerad. Efter mitt förmenande äro sådane arrendatorer allt för styfmoderligt behandlade gent emot dem, som innehafva ett billigt eller medelmåttigt arrende.

Ehuru Riksdagen så nyligen behandlat denna fråga, gifva dock dessa svenska medborgares ömmande omständigheter mig tillräcklig anledning att begära ändring uti nämnda riksdagsbeslut, hvarföre jag efter de motiv, jag i största korthet anfört, vill vördsamt föreslå:

1. att de arrendatorer af statens domäner, som uppsagt arrendet till afträde, må få nytt arrende efter den arrendeafgift, som dertill utsedde män föreslå, eller ock på öppen auktion.
2. att vid auktion för bortarrenderandet af statens domäner hädanefter förseglade anbud må afskaffas.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 28 januari 1888.

Anders Nilsson.

I denna motion instämmer:

P. Truedsson.
